

Jeg vil gerne sige, at jeg har fire ordførere tilbage, som ønskede ordet til korte bemærkninger, og som markerede, umiddelbart efter at hr. Kristian Thulesen Dahl havde taget ordet. Så er der yderligere kommet nogle til i mellemtiden, og jeg agter at gennemføre de fire næste sæt korte bemærkninger i den rækkefølge, da jeg ikke rigtig var klar over, hvem der kom først, da alle rakte fingeren i vejret med det samme.

Derfor bliver den første af de sidste fru Lene Hansen.

(Kort bemærkning).

Lene Hansen (S):

Jeg må da indrømme, at det er stærk kost at lægge øre til ordførerens kritik af Socialdemokraternes indsats på kræftbehandlingsområdet. Jeg går med ordførerens store kendskab til det område ud fra, at ordføreren så er i stand til at bekræfte, at i 1997 og årene frem, indtil regerings-skiftet i 2001, steg antallet af behandlinger på området, i kraft af at der var givet mange flere bevillinger til indkøb af strålekanoner, og at ventetidsgarantien blev indført af os.

Er det efter ordførerens mening et retvisende billede af Socialdemokraternes indsats på området, da vi havde ansvaret?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, jo, men vi kan godt diskutere, hvad der skete i 1990'erne, hvad der skete i 1980'erne, hvad der skete i 1970'erne, men den person, der bliver kræftamt i 2006, er nok ret ligeglad med, hvad Socialdemokraterne gjorde i 1990'erne, men er optaget af, om man får et behandlingstilbud i 2006. Derfor er det jo interessant, når Socialdemokratiet pludselig vælger at gøre sig til talsmand for, at der sker alt for lidt på kræftområdet. Så er det interessant at tage udgangspunkt, som jeg gjorde, i Socialdemokratiets forslag til ændringer af finansloven for 2007, og så spørge Socialdemokratiet, om man deri har sat noget som helst af til en forbedret kræftbehandling. Og svaret var tydeligt, da vi spurgte tidligere i dag: Nej, der er ikke sat yderligere af. Men vi andre havde det på vores initiativliste. Vi havde det på vores liste over krav til regeringen, at der skulle sættes mere af.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Lene Hansen (S):

Det kunne jo skyldes, at Dansk Folkeparti var vidende om, at der faktisk var et behov for at øge indsatsen på området, langt før end vi andre egentlig blev orienteret om det. Men jeg vil gerne gå over i en anden boldgade.

Vi har her til morgen haft socialministeren i samråd om fattigdom, og jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad ordføreren mener om det begreb. Eksisterer der efter Dansk Folkepartis ordførers mening mennesker i Danmark, som kan betegnes som fattige? Og hvis svaret er ja, har Dansk Folkeparti så nogle ideer til, hvordan man politisk kan afhjælpe, at flere og flere mennesker synker ind i en dybere fattigdom?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har vi ikke sådan en officiel fattigdomsgrænse, men derfor er der jo mennesker, der – de fleste gudskelov i en kortvarig periode – lever i en situation, hvor de har meget, meget lidt at gøre godt med. Det, vi så har et ansvar for at gøre alt hvad vi kan for, er at sikre, at de mennesker, der oplever den situation, oplever den som en midlertidig situation.

Det bedste redskab at give mennesker, som hænger på den yderste del af vort samfund, er hjælp til at komme ind i vores samfund, så de kan være en del også af et arbejdsmarked, de kan få et job, hvor de møder op, og hvor de får noget selvværd – ikke bare selvværd i den forstand, at de tjener deres egne penge, men også selvværd i den forstand, at de får det sociale netværk, der gør, at de viser over for sig selv, at de kan noget.

Muligheden for at satse på den her vinkel for at gøre noget for mange af de mennesker, der har det særlig hårdt, er jo ekstremt god lige nu, fordi vi har en ledighed, der er så lav. Derfor har vi også talrige gange sagt til arbejdsgiverne, at de bliver nødt til at tage et større ansvar for at hjælpe de her mennesker ind på et arbejdsmarked, ind i en jobsituation.

(Kort bemærkning).

Vibeke Grave (S):

Jeg vil fortsætte lidt der, hvor fru Lene Hansen slap. Ordføreren har gjort en del ud af at glæde sig over, at der sker positive ting på ældreområdet, og at man rundt omkring vil opleve, at der vil komme flere penge.